

Dosarul nr.3ra-59/19

Prima instanță: Judecătoria Cahul, sediul Central (jud: L.Turculeț)
Instanța de apel: Curtea de Apel Cahul (jud: G. Vavrin, I. Dănăilă, T. Berdilă)

Î N C H E I E R E

23 ianuarie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Oleg Sternioală
Victor Burduh
Tamara Chișca-Doneva

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Taras Iuriev,
în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de către Taras Iuriev
împotriva Societății pe Acțiuni „Moldtelecom”, filiala Cahul, intervenient
accesoriu Societate pe Acțiuni „Moldtelecom” cu privire la încasarea sumei și
anularea facturii,

împotriva deciziei din 26 iunie 2018 a Curții de Apel Cahul, prin care a fost
admis apelul declarat de către Taras Iuriev, a fost casată hotărârea Judecătoriei
Cahul, sediul Central din 10 aprilie 2018 și a fost emisă o nouă hotărâre,

c o n s t a t ă:

La 16 noiembrie 2017, Taras Iuriev a depus cerere de chemare în judecată
împotriva SA „Moldtelecom”, filiala Cahul cu privire la încasarea sumei și
anularea facturii.

În motivarea cererii de chemare în judecată reclamantul a indicat că la 1 iulie
2016 a încheiat cu SA „Moldtelecom” contractul de prestare a serviciilor de
comunicații electronice, care i-a fost înmănat în limba de stat, pe care nu o posedă,
cu ulterioara transmitere a actului juridic și în limba rusă.

Taras Iuriev a susținut că potrivit Anexei nr.2 a contractului, plata lunară
pentru servicii constituia suma de 185 de lei, iar viteza internetului de 20/1 Mbps,
însă în realitate viteza internetului în decurs de 12 luni a constituit 0,8/0,2 Mbps ce
nu corespunde condițiilor contractuale.

A menționat că de mai multe ori a fost nevoit să se adreseze serviciului pentru
susținerea clienților (nr.1181), cât și chemarea specialiștilor la domiciliu pentru
reinstalarea și configurarea echipamentului, cu scopul înlăturării problemelor și
acordarea serviciilor conform obligațiilor contractuale.

Reclamantul a relatat că până în prezent calitatea serviciilor nu s-a schimbat și
respectiv nu corespund condițiilor contractuale.

A invocat că, societatea pârâtă fără înștiințarea sa, în mod unilateral a modificat condițiile contractuale, și anume, plata lunară a serviciilor prin majorarea acesteia, fapt care i-a devenit cunoscut în luna septembrie 2017.

La rândul său, a depus SA „Moldtelecom” o cerere, prin care a solicitat rezilierea contractului, însă i-a fost refuzat în formă verbală și în acest sens, i-a fost explicat că în caz de reziliere anticipată a contractului, îi va fi impusă o penalitate în mărime de 750 de lei.

Astfel, la 15 septembrie 2017 a expediat în adresa SA „Moldtelecom” o cerere prealabilă, prin care a solicitat rezilierea contractului, fără aplicarea anumitor penalități, precum și restituirea sumei de 85 de lei, care constituie soldul contului său.

Reclamantul a notat că, la 27 octombrie 2017 a recepționat de la SA „Moldtelecom” răspunsul nr.01-05-03/13228, prin care cererea a fost respinsă.

Totodată, a mai menționat că, în luna noiembrie 2017 i-a fost expediată factura, în care s-a indicat o datorie în sumă de 655 de lei.

La fel, din factură reiese că suma de 85 de lei aflată pe contul său, a fost trecută în contul stingerii datoriei de 750 de lei, respectiv, la moment datoria acumulată constituie 655 de lei.

Taras Iuriev a solicitat anularea facturii din 9 octombrie 2017, prin care i-a fost calculată datoria în sumă de 655 de lei, ca fiind ilegală, obligarea restituirii sumei de 85 de lei extrasă neîntemeiat de pe contul său personal și compensarea cheltuielilor de judecată.

Prin încheierea din 26 decembrie 2017 a Judecătoriei Cahul, a fost atras în proces în calitate de intervenient accesoriu de partea pârâtului, SA „Moldtelecom”.

Prin hotărârea din 10 aprilie 2018 a Judecătoriei Cahul, sediul Central, cererea de chemare în judecată depusă de către Taras Iuriev împotriva SA „Moldtelecom”, filiala Cahul, intervenient accesoriu SA „Moldtelecom” cu privire la încasarea sumei și anularea facturii de plată, a fost respinsă ca neîntemeiată.

La 12 aprilie 2018, Taras Iuriev a declarat apel împotriva hotărârii din 10 aprilie 2018 a Judecătoriei Cahul, sediul Central.

Prin decizia din 26 iunie 2018 a Curții de Apel Cahul, a fost admis apelul declarat de către Taras Iuriev, a fost casată hotărârea Judecătoriei Cahul, sediul Central din 10 aprilie 2018 și a fost emisă o nouă hotărâre, prin care s-a respins cererea de chemare în judecată depusă de către Taras Iuriev.

Pentru a decide astfel, Curtea de Apel Cahul a reținut prevederile art. 5, 27 alin. (1) și 59 alin. (1) ale Codului de procedură civilă, care reglementează părțile în proces, art. 55 alin. (1) și 103 alin. (1), (2) ale Codului civil, care conțin dispoziții generale referitoare la persoana juridică și reprezentanța.

În această ordine de idei, Colegiul a reținut în baza normelor de drept citate că reprezentanța Cahul a SA „Moldtelecom” nu este persoană juridică și nu poate avea statut de pârât în prezentul proces civil, or, reprezentanța este o subdiviziune separată a persoanei juridice situată în afara sediului acesteia, care o reprezintă și îi apară interesele, neavând patrimoniu distinct, să răspundă cu acesta pentru obligațiile sale.

Astfel, instanța de apel a menționat că înscrisurile anexate la dosar de părțile procesului, denotă purtarea corespondenței cu privire la rezilierea contractului din

1 iulie 2016 între abonatul Taras Iuriev și SA „Moldtelecom”, ca operator național (furnizor) a serviciilor publice, dar nu între Taras Iuriev și reprezentanța Cahul a SA „Moldtelecom”.

Mai mult, Curtea de Apel Cahul a evidențiat că ordinul de încasare a numerarului nr.2 (factura de plată) din 9 octombrie 2017, eliberat pe numele lui Taras Iuriev pentru achitarea serviciilor în sumă de 655 de lei, contestat de Taras Iuriev, este eliberat de furnizorul serviciilor publice SA „Moldtelecom” operator național. (f.d.11)

Prin urmare, Colegiul a concluzionat că aceste circumstanțe denotă indiscutabil că Taras Iuriev urma să-și îndrepte pretențiile către furnizorul de servicii publice SA „Moldtelecom”, dar nu împotriva reprezentanței Cahul a furnizorului SA „Moldtelecom”, motiv pentru care se reține că cererea de chemare în judecată formulată de Taras Iuriev împotriva reprezentanței Cahul a SA „Moldtelecom” este depusă împotriva pârâtului necorespunzător.

Or, reprezentanța nu poate răspunde pentru obligațiile persoanei juridice, deoarece în virtutea legii este o subdiviziune separată a persoanei juridice situată în afara sediului acesteia, constituită pentru a reprezenta și apăra interesele persoanei juridice.

La fel, Colegiul a considerat de a remarca că reprezentanța Cahul a SA „Moldtelecom” nu poate fi obligată la restituirea sumei de 85 de lei transferată de către furnizor de la contul lui Taras Iuriev întru stingerea plății pentru rezilierea anticipată a contractului de prestare a serviciilor publice de comunicații electronice din 1 iulie 2016, aceasta deoarece reprezentanța este o subdiviziune separată a persoanei juridice și nu dispune de patrimoniu distinct de cel al persoanei juridice, și nu răspunde de sine stătător pentru obligațiile asumate de persoana juridică.

La 22 octombrie 2018, prin intermediul oficiului poștal, Taras Iuriev a declarat recurs împotriva deciziei din 26 iunie 2018 a Curții de Apel Cahul.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia instanței de apel, aceasta deoarece la adoptarea acesteia a fost încălcată competența jurisdicțională, și anume, cauza a fost examinată conform procedurii generale, și nu în baza Legii contenciosului administrativ.

Taras Iuriev a menționat și faptul că la examinarea litigiului în ordinea contenciosului administrativ, sarcina probațiunii este pusă pe seama pârâtului, însă reprezentantul SA „Moldtelecom” în cadrul ședințelor de judecată nu a prezentat probe care confirmă temeinicia acțiunilor societății pârâte.

Recurentul, a subliniat că instanța de judecată a refuzat solicitarea cu privire la reclamarea probelor de la ÎM „Moldcell” SA, referitor la efectuarea apelurilor către numărul 1181, precum și a prezentat răspunsul companiei de telefonie mobilă, care a indicat că informația solicitată poate fi eliberată doar în baza încheierii judecătorești, însă acest demers a fost respins, din motiv că a fost omis termenul de prezentare a probelor.

La fel, a considerat oportun de notat că la examinarea prezentei cauzei civile, instanțele de judecată au soluționat chestiunea drepturilor persoanelor, care nu au fost implicate în proces. Or, la materialele cauzei exista doar o procură eliberată de SA „Moldtelecom”, reprezentantului Zinaidei Olari și nu de filiala Cahul a SA „Moldtelecom”.

A solicitat recurentul, admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe, cu restituirea cauzei la rejudecare, la Judecătoria Cahul, sediul Central.

În conformitate cu art. 434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Curtea de Apel Cahul a pronunțat decizia contestată la 26 iunie 2018, dar date care ar confirma recepționarea acesteia de către recurentă la dosar lipsesc.

Astfel, recursul declarat la 22 octombrie 2018, este în termen.

Examinând temeiurile recursului declarat de către Taras Iuriev în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Taras Iuriev nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurenteii cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432. alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul

normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

În conformitate cu art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de către Taras Iuriev.

În conformitate cu art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de Taras Iuriev, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Oleg Sternioală

judecătorii

Victor Burduh

Tamara Chișca-Doneva